

8 november 2014 Henk Ras

Jaarverslag 2014

Stichting Museum Amsterdam Noord

Inleiding

De Stichting Museum Amsterdam Noord werd 21 juli 2006 opgericht met het doel de geschiedenis van Amsterdam-Noord van de middeleeuwen tot de tegenwoordige tijd op toegankelijke wijze over het voetlicht te brengen.

Het museum werd gevestigd in het voormalig Badhuis van Vogeldorp, dat op voortreffelijke wijze door de eigenaar, Stadsherstel BV, was gerestaureerd naar het oorspronkelijk uiterlijk van 1919. Het museum werd door Stadsdeelvoorzitter Rob Post geopend op 1 april 2009. In het vervolg van 2009 en in de jaren 2010, 2011 en 2012 werden wisseltonstellingen op het gebied van de historie van Noord en hedendaagse kunst, vervaardigd door kunstenaars uit Noord, getoond. Door een gids begeleide excursie en lezingen waren toepasselijke nevenactiviteiten.

Het museum schoof aan bij het maandelijks overleg van een twintigtal culturele instellingen in Noord (De Cultuurtafel) en werkte op een aantal terreinen samen met Noordwaarts (de kunstenaars en andere creatievelingen aan de Zamenhofstraat), de Openbare Bibliotheken in Noord en de Open Atelier Route.

De ruimten van het museum werden verscheidene keren verhuurd voor vergaderingen, recepties en andere bijeenkomsten.

Met genoeg werden groepen ontvangen die in het kader van verwerving van het Nederlandschap een bezoek aan het museum als leren van de Nederlandse taal konden beschouwen. Dat laatste gold ook voor enkele schoolklassen.

Begin 2014 waren we druk bezig met ons voor te bereiden op de viering van het eerste lustrum van het museum. We zouden het vieren met een symposium waarbij alle culturele partijen van Noord een inbreng zouden hebben. We schreven reeds een aantal hoofdstukken van het uit te brengen jubileumboek en we bereidden een terugblik voor op de tentoonstellingen die we de afgelopen vijf jaren hadden gemaakt.

Urgentere zaken vroegen echter onze energie en aandacht. Het bestuur, de laatste jaren werkend als een hechte eenheid, dreigde uit elkaar te vallen. Verschillende oorzaken en redenen deden bestuursleden zich terugtrekken uit hun actieve participatie. Ook sommige medewerkers van het eerste uur grepen het voor het eind van het jaar aangekondigde vertrek van de voorzitter aan om zich aan andere zaken dan het museum te gaan wijden. De lopende zaken kwamen op de schouders van een paar volhouders te liggen, die gesteund werden door enkele kandidaat bestuursleden, die mogelijk in de nabije toekomst taken konden overnemen. Sommige medewerkers breidden ook hun gastheer/vrouwschap behoorlijk uit en zo werd het schip zeilend gehouden.

Besloten werd de volle aandacht aan het werven van nieuwe bestuursleden te geven en de lustrumviering te verschuiven naar het verhoopte tweede lustrum over vijf jaar.

Inmiddels deden zich ook externe ontwikkelingen voor die aandacht vereisten.

CultuurTafel, Buurtmusea, Wijzer Werven. Stadsdelen opgeheven.

Buurtmusea

In 2013 reeds hadden we vanuit Museum Amsterdam Noord het initiatief genomen om de buurtmusea van Amsterdam eens om de tafel te nodigen.

We wisten dat de stadsdelen als bestuurlijke eenheden met zelfstandige zeggenschap over subsidies in 2014 zouden ophouden te bestaan en we meenden dat een gemeenschappelijk optreden van de kleine musea in de stad wellicht de centrale bestuurders meer aanleiding

zou geven hun voortbestaan ook financieel te steunen dan wanneer we ieder afzonderlijk subsidies zouden aanvragen. Zo werden in ons museum vertegenwoordigers van het Van Eesterenmuseum, Museum Perron Oost, Indische Buurtmuseum, Bijlmermuseum, Museum zonder Muren, Jordaanmuseum en Museum Amsterdam Noord het al snel eens dat een vorm van samenwerken wenselijk zou zijn. En we dachten dat een vorm van samenwerking met het Amsterdam Museum, zoals Van Eesteren en wij reeds hadden ook nuttig zou kunnen zijn. We realiseerden ons tegelijk ook hoe verschillend we eigenlijk qua organisatie en financiële structuur in feite waren. De directeur van het Van Eesterenmuseum, die al voornemens was van baan te veranderen, bood aan als coördinator op te treden en legde contacten met de directeur van het Amsterdam Museum en de toenmalige Wethouder van Amsterdam, die allebei een positief geluid lieten horen. De directeur van het Jordaanmuseum haakte al gauw af, omdat de financiële onderbouwing van de plannen haar zorgen baarden.

Het plan dat uiteindelijk op tafel kwam repte met geen woord meer over het voordeel van gezamenlijk subsidie aanvragen, maar richtte zich meer op een jaarlijks gemeenschappelijk tentoonstellingsproject, waarin ook het Amsterdam Museum zou participeren. Daarbij zou de beoogde coördinator een goed betaalde functie krijgen, terwijl de deelnemende buurtmusea maar zelf voor hun inkomsten moesten blijven zorgen. Uiteindelijk werden de voorgenomen plannen opgegeven en de reeds gedane toezeggingen voor financiële ondersteuning door het Amsterdams Fonds voor de Kunst AFK en de Stichting DOEN, werden onder dankzegging geretourneerd.

Tentoonstellingen

De tentoonstelling Gehoord in Noord, die reeds in november 2013 geopend was, bracht zoveel evenementen, optredens met zich mee, dat voortzetting in de maanden januari en februari 2014 vanzelfsprekend was.

Verslag van de Tentoonstelling “Gehoord in Noord” door Marianne Wiesenekker-Groen

De tentoonstelling "Gehoord in Noord" werd in Museum Amsterdam Noord gehouden van 8 november 2013 tot en met 2 februari 2014.

De tentoonstelling bood een rondleiding langs het verleden en heden van de dagelijkse muziekpraktijk in Amsterdam Noord. Vanaf het begin van de vorige eeuw had het stadsdeel al een bloeiend muzikleven. De tentoonstelling liet zien dat de muzikale ontwikkeling zeker niet stil is blijven staan en dat ze de vruchten plukt van een lange historie.

In de grote zaal van het museum werd door middel van foto's, wandborden met tekst, instrumenten en elektronische apparatuur een overzicht gegeven van de diverse verenigingen en andere groeperingen die de afgelopen eeuw actief waren in de muziek in Noord.

Aan de tentoonstelling namen de volgende verenigingen deel,
hun oprichtingsjaar is achter de naam vermeld:

1. Il Mandolino, mandoline-orkest 1919
2. Harmoniecorps Tuindorp 1922
3. Marchingband ATM 1927
4. Con Brio Amsterdams Symphonie Orkest 1934
5. Amsterdamse Accordeon Vereniging Forzando 1938
6. Veni Vidi Vici dameskoor 1957
7. Amsterdams Accordeon Vereniging Deku 1984
8. Mandoline Orkest Toccare 1984
9. Kamerorkest En Suite 1997

10 Buiksloterkoor 2005

11 Nieuwendammer Shantykoor 2007

12 De Muziekstraat, een "broedstaat" in de Vogelbuurt 2010

Daarnaast werd het grote belang van de faciliterende werking van Speeltuinverenigingen, met name de Speeltuinvereniging Nieuwendammerham, en Volkshuizen belicht. Ook het ontstaan en de groei van de Muziekschool Amsterdam Noord kwam uitvoerig aan de orde. Bij de tentoonstelling werden schilderijen van Bernardine Ensink en Thomas Langenveld met als onderwerp muziek maken geëxposeerd.

Een speciale voorziening bestond uit een aantal kastjes aan de muur, die na opening muziekfragmenten, foto's en objecten van de deelnemende muziekverenigingen lieten horen.

Tijdens de tentoonstellingsperiode werden verschillende concerten gegeven met na afloop een proeverij passend bij het muziekthema.

Het betrof:

1. Zoli Soos met Vinsky,
2. De zangkoren IJgenwijze Noot en Overhoeks respectievelijk onder leiding van Rita Zapora en Maartje Kuipers
3. Maxim Lysov op Russische 7-snarige gitaar, begeleid door Michiel Wiesenekker
4. Een presentatie van Jong ATM en ATM's Musickids,
5. Marijke en Michiel Wiesenekker, gitaar & mandolineduo
6. Het blokfluitensemble Amarilli's Sunshine olv Dieuwke Berkelaar
7. Roman Ortner, balalaika, begeleid door Maxim Lysov op 7-snarige gitaar
8. Ontmoeting in de Muziekstraat nr1 : Marcos Baggiani en Tritan Hupe, slagwerk
9. Ontmoeting in de Muziekstraat nr2: Adeline Salles en Felix Hildenbrand Dwarsfluit.

De tentoonstelling trok in de drie maanden van openstelling 1120 bezoekers. De concerten werden druk bezocht, mede doordat de uitvoerenden hun respectieve achterban meebrachten. Gemiddeld waren per concert 40 bezoekers aanwezig.

Voor "Gehoord in Noord" werd een tentoonstellingsboek samengesteld dat een overzicht van het muzikleven in Noord weergeeft. Uiteindelijk hebben elf verenigingen materiaal aangeleverd voor de tentoonstelling. Met deze verenigingen werden interviews gehouden. Verder zijn de Muziekstraat en de Muziekschool Amsterdam Noord geïnterviewd. Bij elkaar geven de interviews een helder beeld van de ontwikkeling en huidige stand van zaken van het muzikleven in Noord. Het boek is de neerslag daarvan.

De tentoonstelling werd bedacht en uitgevoerd door twee vrijwillige medewerksters van het museum, Marianne Wiesenekker-Groen en Lisa van Doorn, studente museologie aan de Reinwardt Academie Amsterdam. Zij werden geadviseerd door Frida Badoux, hoofd tentoonstellingen van het Museum Amsterdam Noord.

Bestuur en vrijwilligers van het Museum zorgden voor de public relations en voor de openstelling van het Museum gedurende zes dagen per week. Ook ondersteunden zij

De tentoonstelling werd mede mogelijk gemaakt door het VSB-fonds dat een financiële bijdrage verzorgde, waarvoor hartelijk dank wordt gezegd

Tentoonstelling "Badhuizen van Amsterdam"

In de vloerbedekking van de benedenverdieping van het museum staan zwarte strepen, die de binnenmuurtjes representeren van wat eens het badhuis was. Op die manier krijgt de bezoeker een indruk van de plaats van de kassa, de wachtkamer, de stookruimte en het vertrek voor het personeel. In wat we de grote zaal zijn gaan noemen staan zes badhokjes voor het nemen van een stortbad en een cabine voor een ligbad naast elkaar. De gastvrouw of -heer vermeldt in de rondleiding steevast dat mannen en vrouwen om de dag toegang tot

het badhuis hadden, dat de tijd om te douchen inclusief aan- en uitkleden 20 minuten was en dat als die tijd werd overschreden de badmeester een koudwaterstraal onder de deur van het badhokje spoot, waardoor de badgast moest begrijpen dat haast geboden was.

Maar er was meer te vertellen over dit badhuis en de totaal 21 gemeente badhuizen die van overheidswege tussen 1912 en 1942 in de stad werden geïntroduceerd. Daarom werd van xxx tot xxx een tentoonstelling "Badhuizen van Amsterdam" gehouden.

Bij de gemeentelijke overheid vond rond de eeuwwisseling een verandering plaats die gerust een omwenteling kon worden genoemd. Dat had zijn invloed op de volkshuisvesting, maar ook op de manier waarop hygiëne als gemeentelijke taakstelling werd gezien. De medici in de gemeenteraad brachten het inzicht naar voren, dat het regelmatig wassen van het lichaam een aantal infectieziekten, zoals cholera en tyfus, kon worden bestreden en dat daardoor de sterfte onder de bevolking verminderd kon worden. Als norm werd het badfrekwentiecijfer vastgesteld op 52. Dat wilde zeggen dat men zich in ieder geval eens in de week van top tot teen moest wassen. Wanneer daar wel eens onderzoek naar werd gedaan bleek, dat de Amsterdammer niet verder kwam dan het badfrekwentiecijfer van 5. De ambtenaren wilden blijkbaar niet waar hebben dat de Amsterdammer zich gewoonlijk elke week op zaterdagavond bij de kraan in de keuken waste! Met water omgaan werd een politiek paradepaardje. Wethouder De Miranda liet zelfs een verkiezingsleus daarop enten: "Wil je baden, wil je zwemmen? Moet je De Miranda stemmen!"

De badhuizen kwamen in de volkswijken en bleven functioneren tot midden jaren tachtig van de vorige eeuw. Een deel werd geslecht, maar 14 badhuizen kregen een andere bestemming en doen thans als zodanig dienst. Een badhuis functioneert nog als vanouds: Da Costakade 200. Daar kan je nog een douche gaan nemen. Sauna en massage trouwens ook!

Als bronnen van kennis over de badhuizen dienden het boekje van xxx , een artikel van xxxxx in het tijdschrift Amstelodamum, dat toevallig gelijk met de tentoonstelling verscheen, en het badhuisarchief, dat we na enig speurwerk in een kartonnen doos bij de administratie van het Marnixbad vonden.

Door de meestertimmerman xxxxx werden de badhokjes heropgebouwd, Speeltje zorgde voor een filmpje van een douchende jongeman, bewoners zorgden voor boeiende verhalen van hoe vroeger het badhuis werd gebruikt. Het geheel werd tot een fraaie tentoonstelling gemaakt door Janine Honing en Frida Badoux.

Er zijn plannen om twee badhokjes opnieuw op te trekken in het Badhuistheater aan het Boerhaaveplein. Aldaar kan de sfeer van het badhuis dan nog in lengte van jaren het theatergebeuren begeleiden.

Tentoonstelling "Scholen van Noord"

Een van onze trouwe leden van de Club van Honderd bracht destijds haar herinnering voor de tentoonstelling "Mijn Jeugd in Noord" te laat onder de aandacht van de tentoonstellingsmaakster. Maar die klassenfoto was wel de aanleiding tot de tentoonstelling "Scholen van Noord". Via de bij ons gebruikelijke media vroegen we leerlingen van lagere scholen en basisscholen van vroeger hun klassenfoto's in te sturen. Het werden er meer dan driehonderd.

De oudste die we konden achterhalen was die van een klas uit Ransdorp in 1887. De kinderen in hun beste plunje keurig in het gelid. De schoolmeester in driedelig pak met een strikje. Door de jaren heen werden de afgebeelde klassen steeds kleurrijker, zowel qua fototechniek als qua leerlingen. In de jaren zestig werd ook de opstelling steeds losser, ludieker en experimenteler.

De foto's, waarvoor helaas niet voldoende plaats was om ze allemaal op te hangen, werden op de wanden van een gang tussen twee nagebouwde klaslokalen in chronologische volgorde aan de muur bevestigd. De ene klas werd met meubilair en wandplaten van het

Schoolmuseum te Ootmarsum gebouwd zoals een schoolklas er in de jaren vijftig uitzag. Als extra op het tafeltje van de leraar een pechvogel, een plak en een asbak. Allemaal uit het klaslokaal van tegenwoordig verdwenen. Schriftjes en boekjes uit die tijd op de banken en een gekleurde plaat van Jetses over aap-noot-mies figuren aan de wand.

De andere klas werd met hulp van de school "Het Vogelnest", vroeger de "Mussenstraatschool" ingericht als een moderne klas, inclusief het touch-screen (aanraakbord) en de luizenzakken. Het screen vriendelijk geleend door de firma KG & ROLF die in dergelijke apparaten handelt.

De tentoonstelling was bedacht en opgebouwd door een team van medewerkers, bestaande uit Truida Gerritsen, Peter Lievense, Hans Wiersum, Ruud van der Markt en Henk Ras, gesteund door deskundige adviezen van Frida Badoux. Dat Truida het onderwijsvak zelf heeft uitgeoefend strekte het team uiteraard tot veel nut.

De tentoonstelling van 33 scholen werd druk bezocht door oud-leerlingen en vaak door vroegere onderwijskrachten. Het lukte maar niet leerkrachten en/of directies van de huidige scholen naar de opening, die we vanwege de zomervakantie nog een keer in reprise gaven, te laten komen. Dat was jammer, want de opening werd door xxxx, oud-schoolhoofd met verscheidene werkplekken in Noord in het verleden, met een boeiende speech over zijn ervaringen verricht.

Excursies

Jaap Lekkerkerker heeft het afgelopen jaar de coördinatie van het team van medewerkers dat excursies leidt overgenomen van Ron de Muijnck. Samen met Hans Bergmans en Hans Olthof voerden Jaap en Ron een gebruikelijk aantal excursies uit. Elke maand een excursie zolang de temperatuur aangenaam is.

Wandelexcursies waren: - Vogeldorp, - Vogelbuurt en IJ-plein, - Nieuwendam, tuindorp en dijkdorp, gefietst werd de Waterlandse Zeedijk naar het Oosten en naar het Westen. Op verzoek werd voor enkele groepen een andere route en een andere dag gekozen.

Open Monumenten

Om op de Open Monumentendagen op 13 en 14 september voor Noord een nieuw licht te laten schijnen, hadden Laura Roscam Abbing en Marc Laugs een fietstocht bedacht die van de aankomst van de NDSM-pont naar de vertrekplaats van de Buiksloterwegpont leidde. "Langs tolhuizen en sluizen" hadden ze de tocht, die drie keer per dag werd uitgevoerd, genoemd. Zo'n zestig dames en heren hebben de tocht met veel genoegen, beschenen door een prettig septemberzonnetje, onder leiding van een van de bedenkers gereden. Een goede aanleiding om ook volgend jaar weer een Open Monumenten evenement te bedenken!

Toneel: "De Les" van Ionesco

Het oud-Griekse mouseion was de woning van de Muzen, die elk een onderdeel van de cultuur onder hun hoede hadden. Uit die behuizing is in later eeuwen het museum voortgekomen. In feite kunnen alle kunstvormen een plaats in een museum krijgen. Beeldende kunst, historie, muziek, zang en dans, de kunst van het verhalen vertellen hebben alle ooit een plek in ons museum ingenomen. Hoewel ook de toneelspeelkunst wel eens bij ons is beoefend, was dat lang geleden. Het idee van Gerbrand Muller om in het kader van de "Scholen" tentoonstelling "De Les" van Ionesco door vrijwilligers van het museum te doen opvoeren viel in vruchtbare aarde.

Onder regie van Trix Reijn - die wel bekend is met dat vak - oefenden (in volgorde van opkomst) Gerbrand Muller, Frida Badoux, Anneke Stavast en Henk Ras het stuk, dat als voorleestheater werd gebracht.

Uitverkochte zalen! Hoewel de zaal, zoals u weet, niet zo heel groot is. Het publiek reageerde enthousiast.

Medewerkers

De vrijwillige medewerkers van het museum vormen de kurk waarop de instelling drijft. Zonder vrijwilligers is er geen museum. Kerntaak van de vrijwilligers is het optreden als gastvrouw of gastheer voor de bezoekers van het museum. Gewoonlijk doen vrijwillige medewerkers tweemaal per maand een middag dienst als gastvrouw/heer. Maar vaak doen zij meer. Meedoen aan het bedenken, opbouwen en afbreken van tentoonstellingen, bij evenementen dienst doen achter de bar, kleine reparaties verrichten of de apparatuur bijstellen.

Maar ook de leden van het bestuur zijn vrijwilliger, die dikwijls ook als gastvrouw of -heer optreden om het reilen en zeilen op de werkvloer van het museum in de vingers te krijgen. Ongeveer eens in het kwartaal wordt een Algemene Medewerkersbijeenkomst gehouden. Het bestuur bespreekt de lopende gang van zaken, plannen voor de nabije en verder weg liggende toekomst, meevallers en teleurstellingen. De medewerkers hebben hun vragen en bijdragen.

Voor het eerst werd dit jaar een Medewerkersdag gehouden. We bezochten het Purmerends Museum en het Waterlands Archief. Tussen de middag werd gezamenlijk de lunch gebruikt. Het was gezellig elkaar weer eens op een andere manier te ontmoeten.

Vrijwilligers komen soms via de Vrijwilligerscentrale, soms melden zij zich spontaan aan of worden ze uit de bezoekers gepikt. Na een vrijblijvend kennismakingsgesprek met de voorzitter, lopen ze een paar keer met een ervaren vrijwilliger mee en worden dan vervolgens ingeroosterd. Vrijwilligers gaan ook weer weg. Sommigen vrij snel, anderen na jaren. Ze hebben dan altijd een belangrijke bijdrage aan het functioneren van het museum geleverd. Daarvoor wordt hun heel veel dank gezegd. Want zonder vrijwilligers is er geen museum.

Dit jaar namen we afscheid van Victor Lachmeijer, Gerbrand Muller, Bram de Waard en Riek Leibbrand. Beste mensen, bedankt voor alles!

Bestuur

Vrijwel vanaf het begin bestond het bestuur uit drie vaste leden, die al spoedig meestal vergaderden samen met het Hoofd tentoonstellingen. In de loop van het verslagjaar werd duidelijk, dat een vernieuwing van het bestuur zou moeten plaatsvinden. Een van de bestuursleden maakte plaats vanwege zijn wens meer te kunnen reizen en bij zijn kleinkinderen in Spanje te kunnen zijn. Een ander werd door een ernstige ziekte getroffen waarvan de behandeling heel veel tijd en energie zou kosten, die gelukkig wel een goede verbetering teweeg hebben gebracht. De derde was de voorzitter die door verhuizing naar elders in de stad veel meer reistijd kwijt was, maar ook door het klimmen der jaren ertoe neigde om te zien naar opvolging door een jongere kracht. Op proef traden de bekende medewerksters Anneke Stavast en Frida Badoux op als beoogde bestuursleden en dat gold ook voor Laura Roscam Abbing, die als nieuwe medewerkster beoogd voorzitter werd. Afsgesproken werd dat Henk Ras de lopende zaken inclusief de financiën tot 1 januari 2015 zou afronden. Het nieuwe bestuur verdeelde de functies en betrok de andere medewerkers meer bij het reilen en zeilen van de instelling door een aantal taken met hen te delen.

Zo zal het nieuwe bestuur per 1 januari 2015 als volgt functioneren:

- Laura Roscam Abbing, voorzitter
- Anneke Stavast, secretaris
- Frida Badoux, penningmeester en Hoofd Tentoonstellingen.

Theo Schoonhoven, econoom en ervaren bestuurder, zal het bestuur bijstaan door de boekhouding te verzorgen. Het Bureau voor Bedrijfsadministratie Bubea verzorgt de laatste jaren de financiële jaarstukken op basis van de gevoerde administratie.

Afscheid

Partir c'est mourir un peu. Dit is het laatste museumjaarverslag dat ik zal schrijven. Ik zal het museum missen. De medewerkers, de Vrienden, de bezoekers, de mensen van de andere culturele instellingen, de ambtenaren en bestuurders van het Stadsdeel. Die mensen vormen

met z'n allen het netwerk waarvan het museum deel uitmaakt. Zonder hen bestaat het museum ook niet.

Ik houd ervan te leren. Ik ging altijd graag naar school. En ik houd er ook van wat ik geleerd heb door te geven. Daarom heb ik altijd ook graag les gegeven. Kennis en inzicht vergaren kan alleen als het voorafgaande ook bekend wordt. Daarom is geschiedenis een onmisbaar onderdeel van elk vak.

Wat ik in mijn museumtijd nog weer eens extra heb geleerd is dat de veranderingen langzaam gaan. Het blijft goed ideale doelen te stellen, maar geduld is nodig om op de verwezenlijking ervan te wachten.

Wat heb ik niet voor elkaar gekregen, de afgelopen jaren?

- Het bundelen van de kennis en ervaring op het gebied van de geschiedenis van Noord. Een Federatie van Historische instellingen van Noord, waarin deze op den duur allemaal opgaan.

- Het uitwisselen van kennis en ervaring van de Kleine Musea van Amsterdam. Een initiatief daartoe kreeg onvoldoende draagvlak doordat niet ieder - waaronder wij - de uiteindelijk voorgestelde organisatievorm wilde onderschrijven.

- De scholen van Noord wisten de weg naar het museum niet goed te vinden. Wat ik vernam over wat leerlingen aan geschiedenis doen, deed mij huiveren. Volstrekt onvoldoende om daarmee een plaats te veroveren in deze wereld. En ook onvoldoende om aldus uitgerust te genieten van Kunst en Cultuur, beide met een hoofdletter geschreven. Misschien moeten de historisch geïnteresseerde instellingen gezamenlijk een plan uitbroeden om de directies van de scholen persoonlijk aan te klampen met het doel meer, veel meer, aan geschiedenis te leren aan hun leerlingen.

- Jongeren en allochtonen als bezoekers en/of medewerkers bij het museum betrekken. Het is een doelstelling die luid door overheden wordt rond getrompetterd. De vraag is echter of dat ooit enig resultaat zal afwerpen. Jongeren hebben geen of een gering eigen verleden. De vertaalslag van hun eigen individueel of familieverleden wordt niet gemaakt. Tenzij de ouders daar langdurig en intensief via begeleid museumbezoek hun best voor doen.

Iets dergelijks geldt voor mensen wier nabije voorouders van elders op de aardbol komen. Het Nederlandse verleden is hun verleden niet. Waarom zouden ze daarvoor belangstelling hebben? Wellicht kunnen tentoonstellingen over het verleden van hun land van herkomst en/of de geschiedenis van Nederland met dat land een ingang voor hun museumbezoek vormen.

Wat is er wel gelukt de afgelopen periode?

Ruim dertig tentoonstellingen hebben stukjes van de geschiedenis van Noord over het voetlicht gebracht. Een aantal excursies, praatjes, lezingen, evenementen op het terrein van historie, muziek, verhalen en andere zaken zijn gehouden en een drietal boekjes over Amsterdam-Noord heeft het licht gezien.

De CultuurTafel van Noord is ontstaan en geconsolideerd en het museum is er deelnemer van. We hebben een samenwerkingscontract met het Amsterdam Museum, dat de basis kan vormen voor een uitvoeriger contact over en weer. Als scholen dat willen, wordt vanuit de Afdeling Educatie van het Amsterdam Museum een museumles in ons museum gegeven. Ik heb kennis gemaakt met vele honderden mensen die ik anders nooit ontmoet, gesproken en geschreven zou hebben.

En hoewel mijn ouder wordend brein de namen als eerste zal vergeten, de contacten vergeet ik niet zo gauw. Ik ben allen dankbaar voor hun aandacht voor het museum en voor mij.

Henk Ras,
voorzitter.